

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوت:

یکی از اعضای محترم خانواده کرزی از من خواهش نمود هر زمانی که نام "کرزی" را ذکر می کنم، بهتر خواهد شد که اسم کامل "حامد کرزی" را بنویسم تا مردم بدانند که منظور از کدام "کرزی" است. من به آن عضو خانواده کرزی وعده دادم که منبع نام "حامد کرزی" را مکمل تحریر نموده و یا اینکه کلمه "کرزی" را بین ناخنک می گذارم که معنی "حامد کرزی" را افاده می کند. واقعاً که "حامد کرزی" باعث ننگ خانواده کرزی شده است.

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۲۰۱۰/۱۵/۵

عبودیت ستراتژیک کرزی به واشنگتن احضار شد

حامد کرزی "رئیس جمهور" دولت مزدور کابل با یک عده از اعضای کابینه اش که مورد پسند امریکا اند برای اخذ اوامر لازم به تاریخ ۱۰ می به واشنگتن آمد. روابط حامد کرزی با اداره اوباما درین اواخر به وخامت گرانیده و واشنگتن از نافرمانی، نا فهمی و عملکرد حامد کرزی راضی نبوده است. این سفر فرصت خوبی برای کرزی بود تا با التجاء و وعده سرسپردگی عجلتاً خود را از مرگ حتمی نجات بخشیده و حتی از امریکا تقاضای حمایت بیشتر را بنماید. روابط کابل با واشنگتن نه بر مبنای همکاری ستراتژیک، بلکه بر اساس "عبودیت ستراتژیک" استوار گردیده است.

حامد کرزی ازین سفر چند هدف اساسی دارد:

۱. اظهار ندامت و توبه از گفتار و کردارش
۲. ابراز علاقه به ترمیم رابطه اش با واشنگتن
۳. اخذ اجازه از واشنگتن به ارتباط پیشبرد جریان آشتی با طالبان
۴. ابراز وفاداری و سرسپردگی دوباره به امریکا

۵. تقاضا برای کمک های نظامی و اقتصادی بیشتر
۶. تقاضا برای حمایت سیاسی واشنگتن از وی
۷. سپردن "تعهد" به امریکا در مجادله علیه فساد در داخل
۸. ابراز تشویش از جانب حامد کرزی به مقامات امریکائی به ارتباط تصمیم امریکا در مورد اعطای صلاحیت بیشتر به فیودال های ولایات

حامد کرزی چندی قبل خود را در لبه پرتگاه سقوط قرار داده بود. با انتقاد لجوجانه از روش غرب و امریکا نسبت به وی، فامیلش و اداره بی کفایت و آلوده کابل، حامد کرزی جهان را به حیرت فرو برد که چطور یک فرد دست نشاندۀ امریکا که بدون حمایت آن سه روز هم نمیتواند در کابل بقاء کند، چنین گستاخی میکند. یک عده از ناظران امور افغانستان که با شخصیت متزلزل حامد کرزی آشنائی دارند، اظهار عقیده می کنند که وی به "بیماری شخصیت مضاعف" مبتلاء است که بعضاً ناخودآگاه حرف می زند بدون اینکه بفهمد چه می گوید.

چرا اداره اوباما خود را از شر حامد کرزی نرهانید؟ اداره اوباما به این عقیده است که امریکا از نگاه سیاسی و اطلاعاتی بر حامد کرزی سرمایه گذاری قابل توجهی نموده است. به دوراندختن آنی کرزی منافع امریکا را درین حالت بحرانی افغانستان صدمه می زند. سال ها وقت لازم است که یک فرد را طبق میل تربیه نمود و به او درس خیانت و جاسوسی داد و بعداً از وی بهره برداری کرد. امریکا بر عمال انتلاف شمال نسبت تعلقات شان با روسیه، ایران و هند اعتماد نمی کند با وجودیکه هنوز هم وجه خود را از سی ای ای می گیرند. لذا، اداره اوباما تصمیم گرفت که حامد کرزی را تا زمان فرارسیدن فرصت مساعد نگهدارد اما در عین وقت او را سرزنش، تحقیر و توبیخ نماید. پذیرائی مقامات امریکائی از کرزی مخلوطی از احترام متداوله سیاسی توأم با بی تفاوتی و حتی تحقیر دیپلماتیک بود.

حامد کرزی بار اول به حضور هلری کلنتن وزیر خارجه امریکا شرفیاب شد. در جریان صحبت، کلنتن وعده کرد که "تعهد امریکا نسبت به افغانستان (نه کرزی) ادامه خواهد یافت." این جمله دیپلماتیک می رساند که امریکا مصمم است که افغانستان را در زنجیر غلامی برای مدت طولانی نگهدارد، خواه کرزی باشد یا نباشد. این حالت را میتوان "عبودیت ستراتیژیک" نامید. تقاضای "کرزی" مبنی براینکه "امریکا بایست افغانستان را منحیث یک متحد مهم غیر ناتو بشمارد" مورد توجه مقامات امریکائی قرار نگرفت. واشنگتن به این عقیده است که افغانستان چیزی ندارد که به امریکا عرضه کند. خواه دولت دست نشاندۀ اش بخواهد یا نخواهد، امریکا در افغانستان ماندگار خواهد شد. لذا شناختن افغانستان به حیث یک متحد مهم غیر ناتو برای سیاست خارجی امریکا یک امر مهم تلقی نمی شود. درین جا باید یادآور شوم که این وظیفه مبارزان ملی است که افغانستان را از شر امپریالیسم برهاند و استقلال کشور را باز ستانند و هدف "ماندگار شدن" امریکا را در افغانستان منهدم کنند.

اوباما کرزی را با بی میلی پذیرفت. حضور حامد کرزی در قصر سفید که مشمول صرف طعام چاشت هم بود، فقط جنبه نمایشی داشت. قصر سفید عمداً نخواست که ضیافت باشکوهی که در شأن زعمای دول است برای "کرزی" برپا کند. تشنج و سردی در سیمای "کرزی" و اوباما مشاهده می شد، اما اوباما ظاهر را مراعات کرد و اختلاف نظر را بین هر دو طبیعی دانست. او ما از طرح "کرزی" به ارتباط آشتی با طالبان به صورت نسبی حمایت نمود، اما برایش هدایت داد که چطور و تا کجا میتواند پیش برود. زیاده روی "کرزی" به ارتباط آشتی با طالبان که از حمایت لندن هم برخوردار شد و دلیل اصلی خلق تشنج بین "کرزی" و اوباما بود، برای واشنگتن قابل تحمل نیست.

نظر به فشار صاحبان سرمایه، اوباما فقط خواست که به جهان نشان دهد که "کرزی" هنوز هم از اعتبار امریکا برخوردار است و این همکاری میتواند با تعیین شرایط از جانب امریکا ادامه یابد. اوباما همچنان به حامد کرزی یادآور شد که قصر سفید پیشرفت او را در مجادله علیه فساد مورد ارزیابی قرار خواهد داد.

در روز اخیر سفر خویش به امریکا، کرزی مانند یک توریست به سنای امریکا رفت. این بار اول در تاریخ کانگرس امریکاست که با رئیس یک دولت منحیث یک توریست در سنا رفتار میشود. "کرزی" دهلیز و اطاق های سنا را گشت و گذار نمود و بعضی از جلسات کمیته های سنا را مشاهده کرد. در مجموع رویه یک تعداد از سناتوران در مقابل حامد کرزی بسیار سرد و حتی تحقیر آمیز بود.

شاید سفر حامد کرزی از نگاه خودش موفقیت آمیز بود زیرا توانست که خود را حداقل در حال کنونی از مرگ نجات بخشد و افغانستان را در عبودیت ستراتیژیک نگهدارد. اما روش و رفتار مقامات امریکایی به "کرزی" فهماند که ارزش وی روز تا روز نزد واشنگتن رو به زوال است.